

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Lvcae Pinelli, Societatis Iesv Meditationes De
Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, Et præparatione ad
sacram communionem**

Pinelli, Luca

Coloniæ Agrippinæ, 1603

De Commvniõne Spirituali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59560](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59560)

MEDITATIONES. 99

communicare spiritualiter : vnde mag-
nus quoque fructus in animam tuam
redundabit,

DE COMMVNIONE
SPIRITVALLI.

QVONIAM communio spiritua-
lis admodū utilis est & fructuosa
p animabus, breuiter de ea hic a-
gam, vt pij homines, vbi cognoriat quid
sit, & qua ratione iustituatur, ex ea quo-
que tam consolationem, quàm profe-
ctum aliquem spiritualem capere pos-
sint. Dicam igitur quatuor. Primò, in
quo consistat communio spiritualis. 2.
Quem fructum afferat animis. 3. Quam
præparationem requirat, & de modo eā
exercendi. 4. & postremò, quam sit Deo
grata. VERVM primò sciendum est,
tam spiritualement, quam sacramentalem
communione fundatam esse in fide.
Nam ex eo quod quis credit in Sacramē-
to existere Dominum omnis boni aucto-
rem, ad eum quoq; recipiendum incita-
tur: nec enim alia de causa sub speciebus
panis delitescere voluit, quàm vt animas
nostras pascere mus, Vnde quando reip-
sa sacra hostia à nobis accipitur, dicitur
communio Sacramentalis ; cum verò
tantum recipitur mentis affectu, vel de-

E 2 siderio,

siderio, vocatur communio spiritualis. Itaque communicare spiritualiter, aliud non est, quàm ex intimo cordis affectu sacramentum communionem desiderare, & per eam vñire se & incorporare cū Christo Domino nostro. Sic intelligitur illud S. Ambrosij dictum. *Non manducant, sed manducant.* licet enim non manducant sacramentaliter, manducant tamen spiritualiter.

2. FRUCTVS quem communio spiritualis adfert animæ, est ipsius Sacramenti gratia, & alij quidam effectus. Scilicet ut enim qui à Spiritu sancto motus est, de peccatis dōlet, & amando Deum baptizari desiderat, gratiam baptismi consequitur (quod baptismi desiderium à Theologis vocatur Baptismus flammis,) sic prorsus contingit in hoc Sacramento sacræ communionis. Verum quod idem est, spiritualiter communicante, ut sacrum Conc. Trident. in Sess. 13. c. 1. notat, non fieri participem omnium effectuum Sacramenti, sicut fit, qui baptizatus, de quo dictum est supra in annotatione Meditationis quartæ. Sanctus Thomas in opusc. 38. cap. 19. tres enumerat spiritualis communionis effectus. Primus est, remissio peccatorum.

liberatio à morte aeterna. 3. vera participatio corporis Domini nostri in vita aeterna.

3. PRAEPARATIO & modus communicandi spiritualiter consistit in his quinque punctis. Primum est, vt audieturus sacrum Missæ, propositum in animo faciat communicandi in eo spiritualiter, orando Dominum vt particeps fiat fructuum venerabilis Sacramenti. 2. examinabit breuiter conscientiam, dolendo de defectibus, & veniam à Deo poscendo, cum adiuncto proposito se emendandi, suoque tempore confitendi. poteritque sponte facere etiam aliquam poenitentiolam. 3. Dum Sacerdos peruenit ad Offertorium, ipse quoque se offeret Domino, obsecrans denuò, vt virtutis sanctissimi Sacramenti particeps esse possit, eaque de causa inuocabit B. virginem, vel alium sanctum patronum suum, vt pro ipso intercedere velit. 4. Quando Sacerdos est communicaturus, colliget se, ac si Sacramentaliter communicare vellet, & deinde cum quodam affectu sacram Eucharistiam in animam suam recipiat. 5. Denique gratias aget Domino.

Vbi aduerte, quod hic dictum est de Missa, non eo dictum esse, quòd ad com-

E 3 mu-

municandum spiritualiter, necessarium sit audire Missam, vel ei interesse, cum possit quoque id fieri in cubiculo, extra Missam, & quidem vno die saepius. Idcirco autem Missae mentio facta est, quia communio illa spiritualis facilius & cum maiori deuotione fit in Missa.

4. Iam quam grata sit Deo communio spiritualis, vel desiderium sumendi sacram Eucharistiam, facile intelligi potest ex his miraculis. 1. S. AMBROSIVS vicinus morti affligebatur, quod cum desideraret communicare, non posset id verbis exprimere, erat enim loquela destitutus. Verum Deus nocte ter acclamauit Honorato Vercellensi Episcopo, in viam se daret, vt sacram Eucharistiam praeberet suo seruo Ambrosio, qui conspecto Domini nostri corpore in spiritu exultauit, & deuotè illud recepit. 2. Ad S. Onuphrium in solitudine Aegypti existentem, comuniois quod cupidissimum Deus octauo quoque die mandauit angelum, qui sacram illi adferret Eucharistiam, & magno animo sensu è manibus angeli eam recipiebat, vt scribit *Marulus* lib. 4. c. 12. 3. Secundus miles conuersus & baptizatus à sanctis Martyribus Faustino & Iouita magno ardebat desiderio communicandi.

MEIDTATIONES. 103

di. Sancti precantur Deum pro illo. & ecce aduolat pulcherrima columba ore ferens hostiam consecratam, quam Faustinus, qui erat Sacerdos magna reuerentia acceptam communicauit. Secundo. Ita vigil. de fruct. sanct. discurs. 27. 4. Refert iacobus de Voragine in quodam sermone de S. Sacramento, fœminam quandam cum à Parocho suo sacram communionem postulasset, nec obtinisset, redditam mœstissimam, & in quodam Ecclesie angulo ea de causa multas profudisse lacrymas. Deinde venerandum quendam Prælatum multis clericis stipatum Ecclesiam intrasse, & fœminam rogasse, cur fletet, cognitaque causa ad aram duxisse, & hostia ei porrecta dixisse: Corpus meum tibi veram salutem impertiat. Ex quibus verbis cognouit fœmina, illum fuisse CRISTVM. Parochus autem in templum reuersus, aduertit in theca Sacramenti duas tantum esse hostias, cum ipse reliquisset tres: qua de causa ipse obstupuit, mulier verò cum magna consolatione recessit, *Vigil. de fruct. sanct. discurs. 27.* Legimus quoque in vita Beati Laurentij primi Patriarchæ Venetiarum, virgines cuiusdam monasterij cum in festo sanctissimi Sacramenti com-
 E 4 muni-

communicare non possent, misisse ad Patriarcham rogatū, vt ipsas in Missa Domino commendaret, idq; Patriarcham fecisse, sed sub mediū Missæ eundem extra scriptum, ita tamen vt oculis astantium non subduceretur, vni earū virginum, quæ in clusa cellæ magno in oratione tenebatur Eucharistiæ desiderio, communionem verè porrexisset. Quæ reliquæ caruerunt quia alijs exercitijs se dederant.

DE PRÆCIPVIS SANCTISSIMI SACRAMENTI FIGURIS.

PRIMA figura huius venerabilis Sacramenti in sacra Genesi c. 14. quando Abraham singulari victoria perditus est contra illos reges. Redeunt enim à victōria, inquit Scriptura, Melchisedech rex Salem, quod esset rex altissimi Dei. obtulit panem & vinum, & Abraham benedixit: Melchisedech autem fuisse figuram CHRISTI, probat B. Paulus ad Hebræos c. 7. Quodque panis & vinum ab eo oblata, fuerint figura corporis & sanguinis CHRISTI, quæ ipse (existens Rex & Sacerdos secundum ordinem Melchisedech. Psal. 109.) obtulit summo Deo, & postea nobis reliquit: Christus quidem sub specie panis, & sanguinis